

A Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság a dr. Dancs Gergely ügyvéd által képviselt **I.r.** és a **II.r. felpereseknek** a dr. Baka Levente ügyvéd **alperes** ellen **vételár visszafizetése** iránt a Zala Megyei Bíróságnál 4.G.40.144/2008. szám alatt indult és a Győri Ítéltábla Gf.IV.20.007/2010/8. számú ítéletével befejezett perében a másodfokú határozat ellen az alperes által benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán 2011. november hó 8. napján tartott tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság mint felülvizsgálati bíróság a Győri Ítéltábla Gf.IV.20.007/2010/8. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 409.000 (Négyszázkilencezer) Ft felülvizsgálati perköltséget, és az államnak az adóhatóság felhívására 906.400 (Kilencszázhatezer-négyszáz) Ft felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s :

A felülvizsgálati kérelem szempontjából irányadó tényállás szerint a perben nem álló B L szerződési ajánlatot tett az I.r. felperesnek arra, hogy az I.r. felperes pénzéből nagy mennyiségben kristálycukrot vásárol, majd a megvásárolt cukorra vevőt is szerez, így a vételi és eladási ár közötti különbözetből az I.r. felperesnek is haszna származik. Az I.r. felperes az ajánlatot elfogadta. B L a cukormennyiség eladójául az alperest jelölte meg, ennek alapján az I.r. felperes 2003. július 23. és szeptember 4-e között összesen 15,206.208 Ft-ot bocsátott az alperes rendelkezésére a kristálycukor megvásárlása céljából. A felperes állítása szerint a kristálycukrot nem kapta meg és az átadott vételárat sem kapta vissza.

A követelés jogutódja a II.r. felperes keresetében kérte kötelezni az alperest 23.600 kg kristálycukor kiadására, továbbá, 11,300.000 Ft kamatai, valamint a perköltség megfizetésére. Amennyiben a bíróság a fenti keresetet elutasítaná, másodlagosan a felperes jogalap nélküli gazdagodás címén kérte az alperest kötelezni 15,106.208 Ft és kamatai valamint a perköltségek megfizetésére.

Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Nem vitatta a szerződés létrejöttét és azt sem, hogy az összesen 15,106.208 Ft-ot átvette, csupán azt állította, hogy a szerződéses kötelezettségének eleget tett, a vételárnak megfelelő mennyiségű cukrot az I.r. felperes megbízottjaként eljáró B L rendelkezésére bocsátotta, a teljes cukormennyiség a telephelyéről elszállításra került.

Az első fokon eljáró Zala Megyei Bíróság a keresetet elutasította.

A Győri Ítéltábla a felperesek fellebbezése folytán hozott Gf.IV.20.007/2010/8. számú ítéletében az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és az alperest 3,806.208 Ft értékben 23.600 kg kristálycukor leszállítására, továbbá 11,300.000 Ft és 2008. augusztus 4-től járó kamatai, valamint 600.000 Ft elsőfokú perköltség megtérítésére kötelezte.

A másodfokú bíróság megítélése szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítást kellő terjedelemben lefolytatta, a feltár bizonyítékokat azonban helytelenül értékelte, a tényállást tévesen állapította meg és az abból levont jogi következtetés sem helytálló.

Az alperes részéről a 15,106.208 Ft tőke vételárként történő átvételét okiratok bizonyították. Az alperes azon bizonyítási kötelezettségének, miszerint az átvett vételár ellenében a megvásárolt cukormennyiséget a felperes rendelkezésére bocsátotta, a másodfokú bíróság megítélése szerint nem tett eleget. Az alperes a felperessel szemben egy 127/2003. számú 2003. szeptember 5-én kelt szeptember 20-án esedékes 3,773.952 Ft bruttó követelést tartalmazó számlát állított ki 23.400 kg kristálycukor ellenértékéről. A számla kiállításának alapját a 0001393 számú szállítólevél képezte, amelyen nem a felperes, hanem a perben nem álló P C Kft. által 2003. augusztus 6-án átvett 23.400 kg kristálycukor került feltüntetésre. A további okiratokból nem találta megállapíthatónak hogy az alperes által a csatolt szállítólevelek szerinti szállításokra a felperes képviselőjében eljáró B L diszpozíciói alapján került sor, és nem találta a keresetben előadottak bizonyítására alkalmasnak dr. B I, az alperes korábbi jogi képviselője, O I és H R tanúk vallomását sem. A másodfokú bíróság álláspontja szerint ezért ítéleti bizonyossággal nem volt megállapítható, hogy az alperes a felperes által

megrendelt 23.600 kg kristálycukrot leszállította, illetőleg az sem, hogy a felek közötti keretmegállapodásnak megfelelően a felperes által megelőlegezett 11,300.000 Ft ellenértéknek megfelelő cukormennyiség a felperes által megrendelésre került volna. A másodfokú bíróság ezért a megrendelt 23.600 kg kristálycukor tekintetében az alperest a Ptk. 379. §-ának /1/ bekezdése alapján a szerződés teljesítésére kötelezte, míg konkrét megrendelés hiányában - a keretmegállapodásra tekintettel - a további 11,300.000 Ft visszafizetésére kötelezte a Ptk. 361. §-ában írt a jogalap nélküli gazdagodás szabályai szerint.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben annak hatályon kívül helyezését és az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte.

A másodfokú bíróság által elkövetett jogszabálysértést a Pp. 163. §-ában és a 185. §-ának /1/ bekezdésében foglaltak megsértésében jelölte meg. Előadta, hogy a másodfokú bíróság B L közvetítőt a másodfokú tárgyalásra tanúként megidézte, azonban a meg nem jelent tanú megidézéséről és meghallgatásáról a következő tárgyalásra nem gondoskodott. Amennyiben a másodfokú bíróság maga is szükségesnek tartotta B L tanúkénti kihallgatását, úgy a Pp. 185. §-ának /1/ bekezdése szerinti szankciókat kellett volna alkalmaznia, vagy az elsőfokú bíróság ítéletét helyben kellett volna hagynia. A másodfokú bíróság a tényállás feltárása iránti kötelezettségének nem tett eleget, ezért az ítélete megalapozatlan.

Hivatkozott arra, miszerint az alperes olyan harmadik személy által elkövetett bűncselekmény miatt lett pervesztes, amelynek elkövetését tanúvallomásokkal, számlákkal és szállítólevelekkel igazolta. Ugyanezen bizonyítékokkal bizonyította, hogy a felperes által átadott vételárból cukrot vásárolt és azt a szállítóleveleken szereplő mennyiségben és helyszínekre leszállította. A 2011. január 10-én kelt előkészítő iratában részletesen bemutatta azon számlákat és szállítóleveleket, amelyek állítása szerint a cukor leszállítását igazolják. E számlák között szerepelnek a Balogh László tulajdonában álló M P Bt. részére leszállított tételek is, amelyek bizonyítják hogy a felperes által átadott pénzeszközökből a cukrot megvásárolta és azt B L felperesi megbízott utasítása szerint leszállította és számlázta.

A II.r. felperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte.

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta felül és azt a felhozott okokból nem találta jogszabálysértőnek.

Az alperes a felülvizsgálati kérelmében -tartalma szerint - eljárásjogi szabálysértésekre, nevezetesen a Pp.163. §-ának és 206. §-ának megsértésére hivatkozott.

A Legfelsőbb Bíróság megítélése szerint a másodfokú bíróság azzal, hogy a tárgyalásra megidézett, de meg nem jelent tanút a következő tárgyalásra újból nem idézte meg, jogsértést nem követett el. A Pp. 3. §-ának /4/ bekezdése szerint a bíróság a bizonyítást elrendelő határozatához nincs kötve, mellőzheti a már elrendelt bizonyítás lefolytatását is, ha az a jogvita elbírálása szempontjából szükségtelen. Az alperes a tanú sikertelen idézését követően benyújtott 7. számú előkészítő iratában csak arra az esetre jelentette be újból a tanú lakcímét, ha a bíróság „ismételten meg kívánná tanúként hallgatni”. A fenti nyilatkozat határozott bizonyítási indítványnak nem tekinthető, a 2011. február 9-én tartott tárgyaláson pedig sem a felperes, sem az alperes nem terjesztett elő bizonyítási indítványt a tanú újbóli megidézésére és meghallgatására, így maguk sem látták szükségét nevezett tanú kihallgatásának és emiatt a másodfokú tárgyalás elhalasztásának.

A másodfokú bíróság nem sértette meg a Pp. 206. §-ában írt, a bizonyítékok mérlegelésére vonatkozó rendelkezéseket sem.

A felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok felülmérlegelésére szűk körben, csak akkor van lehetőség, ha a bíróság által megállapított tényállás iratellenes, a feltárt bizonyítékok mérlegelése okszerűtlenül, a logika alapvető szabályainak megsértésével történt.

A másodfokú bíróság ítéletében sem iratellenesség, sem okszerűtlenség, sem logikátlanság nem lelhető fel. Az alperes felülvizsgálati kérelmében hivatkozott 2011. január 10-én kelt beadványában visszautalt a 2009. március 13-án tartott tárgyaláson felmutatott számla tartalmára annak bizonyítására, hogy az abban foglalt kristálycukor mennyiséget a felperes által 2003. július 23. és szeptember 4. között átadott vételár terhére szerezte be és adta át a felperesnek. A 2009. március 13-án tartott tárgyalás jegyzőkönyvéből megállapíthatóan a 111/2003. sorszámú, az alperes mint kibocsátó által az M P Bt. vevővel szemben 2003. július 31-én kiállított 23.040 kg kristálycukor 3,806.208 Ft vételárát tartalmazó, 2003. augusztus 4-én esedékes számla az áru teljesítésének (vevő általi átvételének) időpontját 2003. június 13-án határozta meg, így már ez okból sem bizonyítja, hogy az áru beszerzése a felperes részéről 2003. július 23-án átadott vételár terhére történt.

A további, a külön dossziében lefűzött számlák, szállítólevelek, átvételi elismervények csupán azt bizonyítják, hogy az alperes

kamionszámra értékesített nagy mennyiségű kristálycukrot különböző cégek részére, azt azonban nem igazolják, hogy azok beszerzése a felperes részére az általa átadott vételár felhasználásával történt, és hogy ezt a cukormennyiséget a felperes részére, vagy rendelkezésének megfelelően az alperes leszállította volna.

A tanúk vallomását a másodfokú bíróság helyesen értékelte, így részéről a Pp. 206. §-ának megsértése nem állapítható meg. Annak a körülménynek, hogy B L ellen más gazdálkodó szervezet sérelmére elkövetett bűncselekmények miatt büntető eljárás indult, a jelen perben nincs jogi jelentősége. Arra nem merült fel értékelhető adat, hogy az alperes B L ellen büntető feljelentést tett az általa tanúsított magatartások miatt.

A kifejtettekre figyelemmel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. §-ának /3/ bekezdése szerint hatályában fenntartotta.

Az alperes felülvizsgálati kérelme sikertelen volt, ezért a Pp. 78. §-ának /1/ bekezdése szerint köteles a felperesnek a felülvizsgálati eljárással okozott költségét megtéríteni. A felperes felülvizsgálati perköltsége a 32/2003.(VIII.22.) IM rendelet 3. §-a /2/ bekezdésének a) és b)pontja, valamint /5/ bekezdése szerint felszámítható, az ÁFA-t is tartalmazó ügyvédi munkadíjat foglalja magában.

Az alperes által le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az 1990. évi XCIII. törvény 74. §-ának /3/ bekezdése alapján alkalmazandó, a költségmentességről szóló 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a szerint az alperes köteles az államnak az adóhatóság felhívására megtéríteni.

Budapest, 2011. november 8.

Dr.Bodor Mária sk. a tanács elnöke

Gyöngyösiné dr.Gyügyei Klára sk.előadó-bíró

Dr.Lőrincz Györgyné sk. bíró